

การเขียน บทความวิชาการ

ผศช. รัญญา เรืองแก้ว

บทความวิชาการ

บทความวิชาการเป็นแหล่งความรู้ประเภทหนึ่ง เป็นงานเขียนเชิงวิเคราะห์ และสังเคราะห์ ที่สะท้อนให้เห็นความรู้ ความสามารถ ทั้งเชิงวิชาการและเชิงการสื่อสาร ของผู้เขียน การเขียนบทความวิชาการเป็นภาพสะท้อนถึงความตื่นตัวทางวิชาการ เนื่องด้วยผู้เขียนต้องติดตามความรู้และวิทยาการใหม่ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปในแวดวงวิชาชีพ และเป็นกระบวนการหนึ่งในการพัฒนาความรู้

*ศิริพร รัศมีมณฑล ยุวดี เมืองแมน ปัทมา ชาตะนัย Journal of Cooperative Accounting วารสารตรวจบัญชีสหกรณ์ Vol.1 (July-December 2020) ปีที่1 ฉบับที่ 1 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2563)

ประเภทของบทความวิชาการ

1. **บทความวิชาการทั่วไป** นำเสนอความรู้ทางวิชาการและประสบการณ์ของผู้เขียนที่ได้ จากการอ่าน สังเกต สัมภาษณ์ วิเคราะห์ และวิจารณ์

2. **บทความปริทัศน์** เป็นการเสนอเนื้อหาวิชาการเชิงสังเคราะห์ โดยประมวลสาระจากงานเขียนของนักวิชาการอื่นๆ ในเรื่องเดียวกัน โดยผู้เขียนจะวิเคราะห์แนวความคิดแล้วนำมา เปรียบเทียบ สรุปประเด็น วิจารณ์ หรือเสนอแนะเพื่อให้เห็นแง่มุมที่แตกต่างกัน

3. **บทความวิจัย** เป็นบทความที่นำเสนอผลการค้นคว้าวิจัยใหม่ๆ ที่เรียบเรียงจากงานวิจัย โดยสังเขป

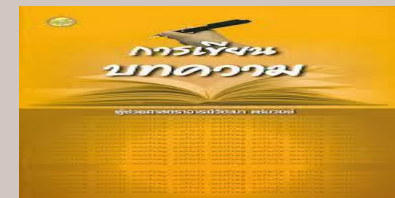

องค์ประกอบในการเขียนบทความ

ผู้เขียนบทความ ควรมีความรู้ในเรื่องที่จะเขียน มีเวลาในการเขียน และมีความสุขในการที่จะสร้างสรรค์งานเขียนทางวิชาการ นอกจากนี้ ยังต้องอาศัยปัจจัยภายนอก คือ การมีบรรยากาศทางวิชาการในองค์กร มีแหล่งความรู้ และมีผู้ที่จะช่วยเหลือสนับสนุนงานเขียน

สิ่งที่เขียน มีความทันสมัย อยู่ในความสนใจของแวดวงวิชาชีพ เนื้อหาสาระมีความถูกต้อง เชื่อถือได้ทางวิชาการและมีประโยชน์ โดยอยู่บนพื้นฐานของจริยธรรม และจรรยาบรรณของนักวิชาการ

ผู้อ่าน ควรรู้ว่าใครคือกลุ่มเป้าหมาย มีระดับความรู้ ความสามารถ และความสนใจในการรับรู้สิ่งที่เขียนเพียงใด สามารถเข้าถึงสื่อหรือแหล่งที่เผยแพร่บทความได้มากน้อยแค่ไหน ซึ่งเทคนิคการเขียนบทความจะต้องคำนึงถึงผู้อ่านเป็นสำคัญ

ส่วนประกอบของบทความวิชาการ

ส่วนที่ 1 ประกอบด้วย

ชื่อบทความ สั้นกะทัดรัด ได้ความหมาย ใช้ภาษาที่ง่ายแก่การเข้าใจและครอบคลุมประเด็นของเรื่อง สื่อให้ผู้อ่านคาดเดาและอยากติดตามเนื้อหา

ชื่อผู้เขียนบทความ ต้องใช้ ชื่อจริง ไม่ใช้นามแฝง และไม่ต้องใส่คำนำหน้านาม

ชื่อบทความ ชื่อผู้เขียนบทความ

วิธีการเรียนรู้อ่านและเขียนแบบสะกดคำและการแจกลูก

เครือรัตน์ เรืองแก้ว

ส่วนประกอบของบทความวิชาการ

ส่วนที่ 2 บทนำ (Introduction)

เป็นการกล่าวถึงที่มาของเรื่อง หรือความเป็นมาของประเด็นปัญหาหรือจุดมุ่งหมายในการเขียนบทความ ควรมีเนื้อหาที่เร้าความสนใจ หรือปูพื้นฐานความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับเรื่องราวที่จะกล่าวในบทความเพื่อดึงความสนใจของผู้อ่านเข้าสู่เนื้อเรื่อง ให้อ่านเห็นความสำคัญ และต้องการที่จะติดตามอ่านต่อไป ควรเขียนให้กระชับ ตรงประเด็น ไม่ยืดเยื้อ ต้องเขียนให้สอดคล้องกับชื่อเรื่อง โดยจับประเด็นจากชื่อเรื่องและนำเรื่องเข้าสู่บริบท

บทนำ (Introduction)

การที่จะให้เกิดการเรียนรู้อ่านออกเขียนคล่องได้นั้นมีหลากหลายวิธี แต่ที่จะนำเสนอนี้เป็นวิธีการหนึ่งจากประสบการณ์ตรงและการได้ศึกษาค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลที่คุณครูผู้ทรงคุณวุฒิได้อรรถาธิบายไว้ ซึ่งคิดว่าเหมาะสมที่จะนำมาให้เด็กได้เรียนรู้เพื่อการอ่านออกเขียนคล่องอย่างที่เคยมีประสบการณ์มา และได้ผลดีเป็นที่น่าพอใจ คือ การสอนแบบอ่านสะกดคำและแจกลูก ซึ่งการสอนด้วยวิธีนี้ต้องเป็นไปตามลำดับขั้นตอน สอนจากง่ายไปหายาก ยากยิ่งขึ้นจนเด็กเข้าใจและสามารถอ่านได้เขียนได้อย่างถูกต้องตามหลักวิธี

เริ่มแรกของการเรียนรู้ ควรให้ฝึกอ่าน ฝึกเขียน อย่างค่อยเป็นค่อยไปไม่รวบรัด อ่านซ้ำๆ อ่านบ่อยๆ ฝึกเขียนบ่อยๆ ซ้ำ ๆ ต้องเข้าใจว่าเด็กทุกคนมีความพร้อมในการอ่านการเขียนไม่เท่ากัน จึงต้องหมั่นดูแลฝึกฝนให้เด็กที่อ่านและเขียนได้ช้า ตามเพื่อนๆ ได้ทัน อย่าละเลยปล่อยทิ้งปัญหานี้ไปโดยคิดว่าไม่สำคัญอย่างเด็ดขาด

ส่วนประกอบของบทความวิชาการ

ส่วนที่ 3 เนื้อเรื่อง (Body)

คือเนื้อความที่มีสาระรายละเอียดต่างๆ ในประเด็นที่ผู้เขียนวางแผนจะเขียน โดยแบ่งเป็นตอนหรือหัวข้อตามความเหมาะสม นำเสนอเรื่องราวและความคิดเห็นอย่างครบถ้วน เขียนลำดับเนื้อหาอย่างเป็นระบบ อยู่บนฐานของข้อมูลหรือสถิติที่ทันสมัย มีหลักฐานอ้างอิง หรือมีที่มาชัดเจน อาจมีภาพหรือตารางประกอบตามความเหมาะสม

เนื้อเรื่อง (Body)

แนวทางในการเรียนรู้แบบสะกดคำและแจกลูก มีดังนี้

๑. รู้จักพยัญชนะ

พยัญชนะไทยมี ๔๔ ตัว ถึงแม้ในปัจจุบันจะใช้เพียง ๔๒ ตัว โดยไม่มี ข และ ค แต่ก็ต้องเรียนรู้ชื่อพยัญชนะทั้งหมด เรียนรู้ลักษณะรูปร่าง และเรียนรู้การออกเสียงพยัญชนะแต่ละตัวให้ถูกต้อง

เรียนรู้ชื่อพยัญชนะ

พยัญชนะ ๔๔ ตัว ตั้งแต่ ก - ฮ จะมีการเรียนรู้ชื่อพยัญชนะทั้งแบบรายตัว และแบบอ่านท่องมีจังหวะ เพื่อให้รู้สึกสนุกเพลิดเพลิน และสามารถอ่านชื่อพยัญชนะได้ถูกต้องตามหลักการอ่านตัวพยัญชนะไทย

เรียนรู้ลักษณะรูปร่างพยัญชนะ

เมื่อได้เรียนรู้ชื่อพยัญชนะทั้ง ๔๔ ตัวมาแล้ว ควรให้รู้จักสังเกตลักษณะรูปร่างของพยัญชนะแต่ละตัว ว่ามีความเหมือนหรือต่างกันอย่างไร ซึ่งจะจัดแบ่งเป็นกลุ่มเพื่อให้สังเกตได้ชัดเจนยิ่งขึ้น และรู้จักเปรียบเทียบรูปร่างพยัญชนะเพื่อการนำไปเขียนได้ถูกต้องต่อไป

๒. รู้จักชื่อสระ

ชื่อเรียกสระในปัจจุบันที่นำมาใช้ในการเรียนรู้ นำมาจาก หนังสือบรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม ๑ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งจะแยกสระเป็น ๓๖ รูป ๒๑ เสียง เพื่อให้ได้เห็นรูปสระได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

๓. รู้จักชื่อรูปวรรณยุกต์ปัจจุบัน

๔. รู้จักมาตราตัวสะกด

เนื้อเรื่อง (Body)

การสะกดคำและการแจกลูก

การสะกดคำ คือ การแยกส่วนประกอบของคำออกมา คำนั้นจะประกอบด้วยพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด การสะกดคำนี้เป็นการสะกดคำเพื่ออ่านคำ และสะกดคำเพื่อการเขียนคำ ซึ่งถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่จะทำให้สามารถอ่านออกเขียนคล่องได้อย่างถูกต้องตามหลักเกณฑ์

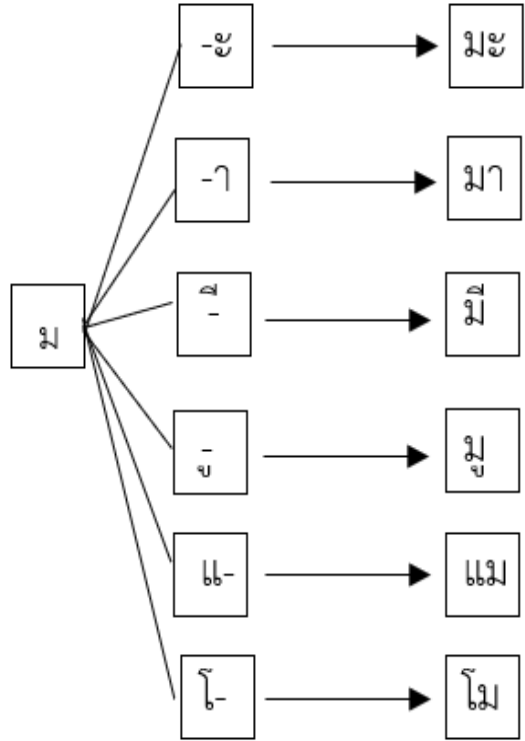
วิธีการอ่านสะกดคำที่ไม่มีตัวสะกดและมีตัวสะกด

สะกดตามรูปคำ เช่น

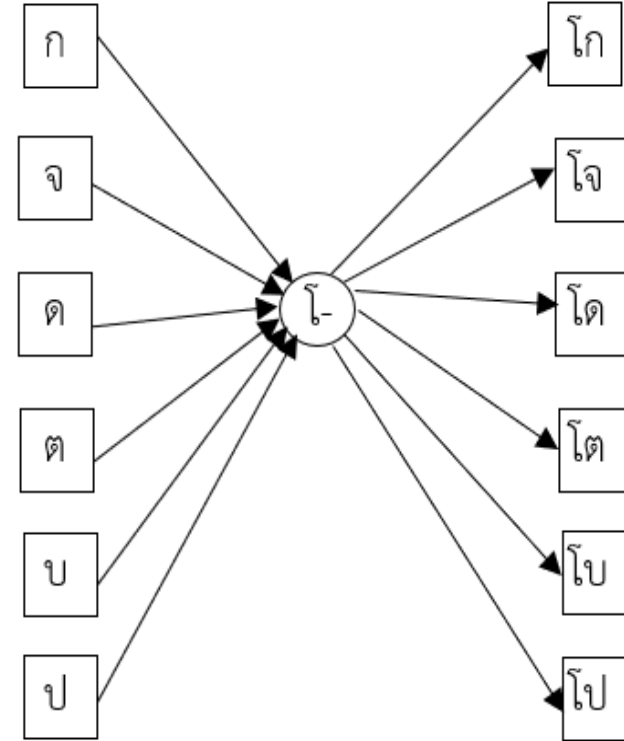
ชา	สะกดว่า	ขอ-อา-ชา
ช้า	สะกดว่า	ขอ-อา-ชา-ชา-โท-ช้า หรือ ขอ-อา-ชา-ไม้โท-ช้า
ช่าง	สะกดว่า	ขอ-อา-ชา-ชา-งอ-ช่าง หรือ ขอ-อา-งอ-ช่าง
ช่าง	สะกดว่า	ขอ-อา-ชา-ชา-งอ-ช่าง-ช่าง-โท (ไม้โท)-ช่าง หรือ ขอ-อา-งอ-ช่าง-ไม้โท-ช่าง

เนื้อเรื่อง (Body)

การแจกลูก คือ การฝึกประสมคำในการอ่านเพื่ออ่านได้เร็วและถูกต้อง ดังนี้
พยัญชนะต้นคงที่ แจกลูกโดยเปลี่ยนรูปสระ เช่น

สระคงที่ แจกลูกโดยเปลี่ยนพยัญชนะต้น เช่น

ส่วนประกอบของบทความวิชาการ

ส่วนที่ 4 ส่วนสรุป (Conclusion)

เป็นส่วนที่อยู่ท้ายสุดของเรื่องแต่มีความสำคัญ โดยอาจเลือกเก็บ ประเด็นสำคัญๆ มาเขียนรวมกันไว้สั้นๆ ท้ายบท หรืออาจบอกผลลัพธ์ว่า สิ่งทีกล่าวมามีความสำคัญอย่างไร สามารถนำไปใช้อะไรได้บ้าง หรืออาจใช้วิธีตั้งคำถามหรือให้ประเด็นทิ้งท้าย กระตุ้นให้ผู้อ่าน ตระหนักถึงเรื่องทีกล่าวมา บทสรุปที่ดีต้องตอบสนองวัตถุประสงค์ของการเขียน และสามารถโน้มน้าว ให้เห็นคล้อยตามหรือเห็นแย้งได้

ส่วนสรุป (Conclusion)

อนึ่งในการสอนเพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ มีความเข้าใจมีทักษะเพื่อให้อ่านออกเขียนได้อย่างถูกต้องในระดับเบื้องต้นนั้นเป็นสิ่งที่ยากที่เดียวต้องใช้เวลา ต้องมีความอดทน ต้องไขว่คว้าหาประสบการณ์ใหม่ ๆ เข้ามาเสมอหยุดอยู่กับที่ไม่ได้ จึงอาจทำให้คุณครูบางท่าน ท้อแท้ เบื่อหน่ายละความพยายาม ใจไม่สู้เมื่อพบปัญหาที่มีเด็กไม่พร้อมที่จะรับการเรียนรู้ จากเรา แต่อยากจะบอกคุณครูว่าทุกปัญหามีทางออกมีทางแก้ไขได้เสมอ ในเมื่อเราต้องมา ปฏิบัติหน้าที่เป็นครูแล้วอย่างน้อยเราก็ต้องรักและพึงพอใจในอาชีพนี้อยู่ไม่น้อย และขอให้ จงภาคภูมิใจเสมอว่าเราสามารถทำให้เด็กที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้..อ่านออกเขียนได้..และ เป็นพื้นฐานในการเรียนระดับสูงขึ้นไปได้

ส่วนประกอบของบทความวิชาการ

ส่วนที่ 5 การอ้างอิง (References)

เพื่อแสดงให้เห็นว่าความรู้และแนวคิดที่นำเสนอในบทความ น่าเชื่อถือ เพราะจะแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนได้ศึกษาค้นคว้าจากแหล่งใดบ้าง นอกจากนี้ ยังเป็นการป้องกันการฟ้องร้องการละเมิดลิขสิทธิ์ และเป็นการแสดงความเคารพทางวิชาการ การอ้างอิงทางสังคมศาสตร์จะใช้ระบบ American Psychological Association (APA) การอ้างอิงควรมีจำนวน รายชื่อเอกสารไม่น้อยจนเกินไป ไม่ควรอ้างอิงเอกสารเพียงรายการเดียว และไม่ควรอ้างอิงเฉพาะเอกสารภาษาไทย ควรใช้เอกสารต่างประเทศด้วย

การอ้างอิง (References)

บรรณานุกรม

กาญจนา นาคสกุล และคณะ. บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม ๑ ระบบเสียงอักษรไทย การอ่านคำและการเขียนสะกดคำ. สถาบันภาษาไทย กระทรวงศึกษาธิการ. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว. ๒๕๔๕.

ปราณี ปราปริปู. พื้นฐานอ่านเขียน เล่ม ๑. ระดับประถมศึกษาตอนต้น (ชั้นป.๑-ป.๓) พิมพ์ครั้งที่ ๑ กรุงเทพฯ: องค์การค้าของ สกสค. ๒๕๕๘.

_____ อ่านออกเขียนได้ เล่ม ๒. ระดับประถมศึกษาตอนต้น (ชั้นป.๑-ป.๓) พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพฯ: องค์การค้าของ สกสค. ๒๕๕๙.

สถาบันภาษาไทย, สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. หนังสือคู่มือการดำเนินงาน, อ่านออกเขียนได้ อ่านคล่องเขียนคล่อง และสื่อสารได้. พิมพ์ครั้งที่ ๑ กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด. ๒๕๕๘.

สถาบันภาษาไทย, สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. หนังสือคู่มือแนวทางการเรียนการสอน, แบบเรียนเร็วใหม่ เล่ม ๑ ตอนต้น. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด ๒๕๕๘.

เทคนิคการเขียนบทความวิชาการ

อย่าเป็นกังวล

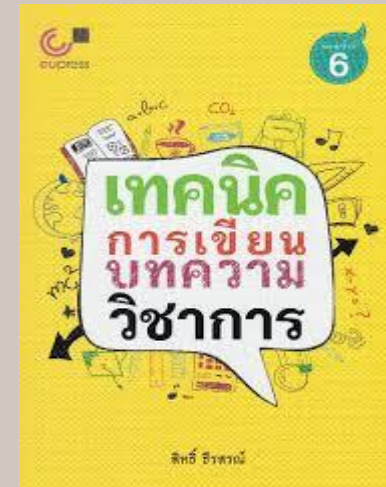
— ให้บอกกับตนเองว่าทุกคนสามารถเขียนบทความได้หากไม่กังวลกับมันมากเกินไป—
แต่ส่วนใหญ่มักกังวลว่าจะเขียนได้ไม่ดีกังวลว่าเขียนไปแล้วจะมีคนมาคอยจับผิด หรือกลัวว่าจะเขียนได้ไม่ภูมิฐาน ต้องทำให้ใจให้ได้ว่าเราเขียนในเรื่องที่เรามั่นใจว่าเรารู้ เขียนในเรื่องที่คิดว่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน อย่างน้อยที่สุดเราก็ได้ทำประโยชน์ โดยเสนอข้อมูลที่เราคิดว่าถูกต้องดีที่สุดออกมา

เทคนิคการเขียนบทความวิชาการ

เลือกหัวข้อที่จะเขียน

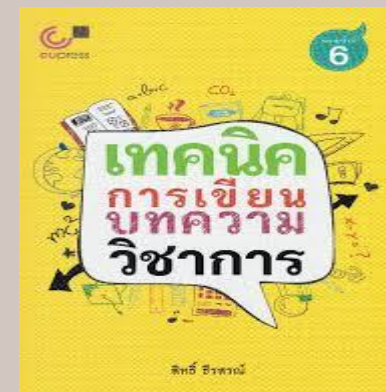
บทความที่ดีคือ บทความที่สามารถอธิบายสิ่งที่เป็นประโยชน์ในแง่ใดแง่หนึ่งแก่ผู้อ่าน เช่น ให้ความรู้ที่นำไปใช้ในงานได้ให้แนวคิดที่น่าสนใจเป็นต้น ดังนั้นควรเลือกหัวข้อที่คิดว่า ผู้อ่านจะสนใจและได้รับประโยชน์

เทคนิคการเขียนบทความวิชาการ

วางแผนก่อน

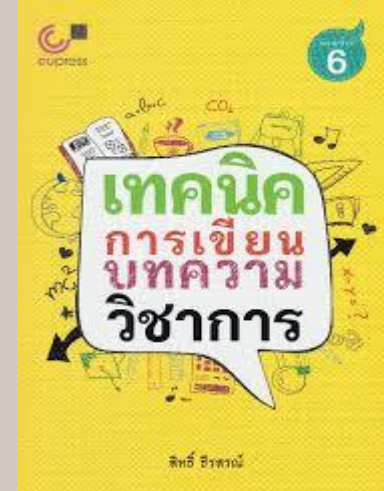
จุดนี้สำคัญมากสำหรับนักเขียนมือใหม่การเขียนบทความนั้นไม่ยาก แต่ยากตรงที่
ไม่รู้จะเริ่มต้นเขียนอย่างไร กว่าจะเขียนย่อหน้าแรกได้ก็คิดแล้วคิดอีก ทำให้ไม่ได้เริ่มสักที
มีหลักการเริ่มต้นง่ายๆ คือ ควรวางแผนโครงหัวข้อย่อยต่างๆ ที่ต้องการเขียนลงในกระดาษก่อน
ในแต่ละหัวข้อย่อยมีใจความสำคัญอะไรที่ต้องใส่ลงไป เขียนออกมาเป็นประเด็นหลักๆ
จากนั้นจึงค่อยมาจัดเรียงลำดับหัวข้อย่อย เนื้อเรื่องต้องเรียงลำดับต่อเนื่องกันไป เพื่อให้
ผู้อ่านลำดับความคิดและติดตามเรื่องได้เข้าใจง่าย

เทคนิคการเขียนบทความวิชาการ

ไม่ต้องเขียนรวดเดียวจบ

เขียนเพียงครั้งละ 1 หรือ 2 หัวข้อที่สำคัญก่อน และไม่จำเป็นต้องเขียนเรียงตามลำดับหัวข้อ หัวข้อไหนที่ยากหรือยังนึกไม่ออกว่าจะเขียนอย่างไร ก็เก็บไว้ก่อนเขียนหัวข้อที่คิดว่าจะเขียนได้เร็วก่อน

เทคนิคการเขียนบทความวิชาการ

เรียบเรียงเนื้อหาในการนำเสนอ

ใส่ใจในรายละเอียดของงาน โดยตรวจสอบงานหลายๆ รอบ การเรียงลำดับ
เนื้อหา ก่อน-หลังของการเขียน สะท้อนกระบวนการคิดของผู้เขียนว่าคิดเป็นระบบหรือไม่
และที่สำคัญเนื้อหาแต่ละหัวข้อต้องเชื่อมโยงกัน

เทคนิคการเขียนบทความวิชาการ

แก้สำนวน

ในขั้นตอนนี้ให้สมมติตัวเองว่าเป็นผู้อ่าน ลองอ่านบทความที่ตนเองเขียน ตั้งแต่ต้นจนจบ ดูว่าเนื้อหาเป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่ มีสำนวนที่อ่านแล้วไม่เข้าใจ หรือไม่มีศัพท์หรือคำย่อที่ผู้อ่านอาจไม่เข้าใจบ้างหรือไม่

เทคนิคการเขียนบทความวิชาการ

เขียนคำสรุป

บทความที่ดีควรมีการเขียนสรุปอยู่ตอนท้ายสุดของบทความ **ควรสรุปประเด็นสำคัญที่ต้องการสื่อให้ผู้อ่านทราบในส่วนท้ายของบทความ**

สรุปบทความวิชาการที่ดี

1. มีประเด็นหรือแนวคิดที่ชัดเจน มีเนื้อหาทางวิชาการที่ถูกต้อง สมบูรณ์ และทันสมัย
2. มีการวิเคราะห์ประเด็นตามหลักวิชาการ มีการสรุปประเด็น มีการสังเคราะห์ความรู้จากแหล่งต่างๆ และนำเสนอความรู้ หรือวิธีการที่เป็นประโยชน์
3. สอดแทรกความคิดริเริ่ม หรือความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ หรือแสดงทัศนะทางวิชาการของผู้เขียน อย่างชัดเจนและเที่ยงตรง
4. มีการค้นคว้าอ้างอิงจากแหล่งอ้างอิงที่เชื่อถือได้ ทันสมัย และอ้างอิงอย่างเป็นระบบ ถูกต้องตามแบบแผน
5. มีการนำเสนอข้อมูลที่เข้าใจง่ายและเป็นระบบ ใช้ศัพท์และภาษาทางวิชาการอย่างเหมาะสม มีตาราง แผนภูมิ แผนภาพ ประกอบตามความจำเป็น เพื่อให้เข้าใจง่ายและชัดเจน

สรุปบทความวิชาการที่ดี

บทความวิชาการมีหลายประเภท หลายลักษณะ และหลายระดับ การเขียนบทความวิชาการต้องศึกษารูปแบบตามที่วารสารแต่ละฉบับกำหนด องค์ประกอบหลักๆ ของบทความที่ต้องมี คือ ชื่อเรื่อง ชื่อผู้เขียน บทนำ เนื้อหาสาระ บทสรุป และการอ้างอิง แต่หากเป็น การเขียนบทความวิชาการเพื่อลงตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ จะต้องมีองค์ประกอบอื่น เพิ่มเติม เช่น บทคัดย่อ คำสำคัญ คำจำกัดความหรือนิยามต่างๆ เป็นต้น

สรุปบทความวิชาการที่ดี

คุณสมบัติของผู้เขียนบทความที่ดี 3 ประการ คือ

ประการแรก ต้องมีความตั้งใจ และกล้าที่จะเขียน

ประการที่สอง ต้องเต็มใจ และยินดีที่จะท างานหนัก

ประการที่สาม ต้องรู้และปฏิบัติตามแนวทางการเขียนบทความที่ดี

เอกสารอ้างอิง

นัฏฐิกา สุนทรธนผล. การเขียนบทความวิชาการและบทความวิจัยที่มีคุณภาพ. คณะศิลปกรรม
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สืบค้นจาก

http://fofa.swu.ac.th/th/images/FOFA/Download/Manual/KM_PREW.pdf

ประสาธน์ เนิ่งเฉลิม. (2558). การเขียนบทความทางวิชาการ. วารสารวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมและ
ชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, ปีที่ 3, ฉบับที่ 1(5). สืบค้นจาก

[http://kpi.msu.ac.th/upload/ag_tor_ref_byva/ag_2_in_2.2.2_7\(2559\).pdf](http://kpi.msu.ac.th/upload/ag_tor_ref_byva/ag_2_in_2.2.2_7(2559).pdf)

วรางคณา จันท์คง. (2557). เทคนิคและวัตถุประสงค์ในการเขียนบทความวิชาการ. จุลสาร
สาขาวิชา วิทยาศาสตร์สุขภาพออนไลน์ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, ฉบับที่ 4. สืบค้นจาก

<https://www.stou.ac.th/Schools/Shs/booklet/book574/rsearch574.pdf>

สามารถ บุญรัตน์. (2560). เทคนิคการเขียนบทความวิชาการ. สืบค้นจาก

[http://lpn.mcu.ac.th/lpn/wp-content/uploads/2017/08/เทคนิคการเขียนบทความ
วิชาการ.pdf](http://lpn.mcu.ac.th/lpn/wp-content/uploads/2017/08/เทคนิคการเขียนบทความวิชาการ.pdf)

ACADEMIC JOURNAL
วารสารวิชาการ

ปีที่ 26 ฉบับที่ 1 v มกราคม - เมษายน 2566

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ที่ปรึกษา

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

(นายอัมพร พินะสา)

รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

(นางเกศทิพย์ ศุภวานิช)

รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

(นายพัฒนา พัฒนทิวลา)

รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

(นายธีร ภูวงคพันธ์)

ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ที่ปรึกษาด้านเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน

ที่ปรึกษาด้านมาตรฐานการศึกษา

ที่ปรึกษาด้านพัฒนากระบวนการเรียนรู้

ที่ปรึกษาด้านการศึกษาพิเศษและผู้ด้อยโอกาส

ที่ปรึกษาด้านพัฒนาระบบเครือข่ายและการมีส่วนร่วม

ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผน

กองบรรณาธิการ

ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

(นายวิษณุ ทรัพย์สมบัติ)

นางสาวปริญญา ฤทธิเจริญ

นายธัญญา เรืองแก้ว

นางวรรณิ์ จันทรศิริ

นางสาววรรณิ์ ขุนศรี

ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาสื่อและการเรียนรู้

(นายพิทักษ์ ใสตถยาคม)

ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาและส่งเสริมวิทยบริการ

(นางเสาวภา ศักดา)

นางสาวเจตนา พรประดิษฐ์

นางสาวราตรี รสสมโชติ

นายรัฐพงษ์ สงวนงาม

นางสาววรารุณี ศรีแสงฉาย

ลิขสิทธิ์และผู้จัดพิมพ์

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ บริษัท เอส.บี.เค. การพิมพ์ จำกัด

92/6 หมู่ 3 ต.บางพลีใหญ่ อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ 10540

วารสารวิชาการ

เป็นวารสารที่จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแหล่งเผยแพร่ความรู้ด้านวิชาการเกี่ยวกับหลักสูตร สื่อ การจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา รวมทั้งเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ในเชิงสร้างสรรค์ต่อการปฏิบัติงานด้านการศึกษาของครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

ข้อความใด ๆ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการฉบับนี้เป็นความคิดเห็นเฉพาะของผู้เขียน ซึ่งอาจไม่ตรงกับความคิดเห็นของคณะที่ปรึกษา และคณะกรรมการวารสารวิชาการ

ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ร่วมส่งบทความวิชาการด้านการศึกษา มาลงเผยแพร่ในวารสารวิชาการ ความยาวระหว่าง 5-7 หน้ากระดาษ A4 ขนาดตัวอักษร 16 พอยต์ พร้อมภาพประกอบ

ส่งมาได้ที่

กองบรรณาธิการวารสารวิชาการ
สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
อาคาร สพฐ. 3 ชั้น 3 กระทรวงศึกษาธิการ
ถนนราชดำเนินนอก เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
หรือ Email : obec.journal@gmail.com

THE END